תָּמִים בְּדַרְכָּיו. עָנִיו וּשָׁפֵל רוּחַ: צַדִּיק בְּמַעֲשָׂיו. בְּלֹא חָמָס: דְּצָווּתָא בְּעָלְמָא. לְעָמוֹד עִמּוֹ י״ב חֳדָשִׁים בַּפַּיָּסָה, וּמִיהוּ טְרִיפָה לָא תְּעַיֵּיל, שֶׁלֹּא תְּמוּת וּבָטֵל הַצַּוָּוּתָא, אֲבָל זָקֵן וְסָרִיס שַׁפִּיר דָּמֵי, קַמְסַמְּעַן לֵן: הֵן וְאִידֵיהֶן. שֶׁלֹּשָׁה, וְלֹא הָווּ לָהוּ אֶלָּא שְׁנֵי יָמִים קוֹדֶם: אוֹ דִּלְמָא הֵן. שֶׁלֹּשָׁה,

לֶגֶד הָסִיד: **תְּנָא** נַמִּי שְׁלֹשָׁה לְאַחֲרֵיהֶן. תע״ג דְּלֵיתַנְהוּ אֶלָּא שְׁנַיִם, דְּהָא שֶׁנַּיִם לָאֵיד בַּהֲדֵיהוּ: יוֹם א״[ס] לְדִבְרֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל לְעוֹלָם אָסוּר. לַעֲשׂוֹת עִמָּהֶן מַשָּׂא וּמַתָּן, שֶׁלֹּשָׁה יָמִים לִפְנֵי יוֹם רִאשׁוֹן וּשְׁלֹשָׁה יָמִים לְאַחֲרָיו: אֲרַבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. רְבִיעִי בַּשַּׁבָּת וַחֲמִישִׁי בַּשַּׁבָּת: שְׁמוֹנָה יָמִים. לִפְנֵי תְּקוּפַת טֵבֵת הָוֵי מֵידֵיהֶן כָּל שְׁמוֹנָה: וְסִימָנָךְ. וְלֹא תִּימְנוּ קָלֶנְדָּא לִפְנֵי תְּקוּפָה וּסְטַרְנְלֵיא לְאַחַר הַתְּקוּפָה: ״אָחוֹר וְקֶדֶם צַרְתָּנִי״. ״אָחוֹר כְּתִיב בְּרֵישָׁא״, וּמִתְּקִינִין נַמִּי הָסִיד לְאַחַר הַתְּקוּפָה תְּנָא בְּרֵישָׁא: וְאִי ס״ד. יוֹם הָיִד קָא שָׁדֵי בְּמִתְּקִינִין עִם יָמִים שֶׁלְּפָנָיו: עֲשָׂרָה יָמִים הָווּ לָהוּ. וַמַּמְאִי קָתָנֵי שְׁלֹשָׁה, עֲשָׂרָה פְּעֵי לְמִתְּנֵי, מַאֲחַר דְּקִי״ל דְּשָׁמוֹנָה יָמִים מוֹשֵׁךְ יְמֵי הָסִיד: לִיתְנֵי אִידֵיהֶן שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שְׁלֹשָׁה יָמִים. לְאַחַר הַתְּקוּפָה: אָסוּר לַעֲשׂוֹת וְלָתֵת עִמָּהֶם, דְּמִשְׁמַע כָּרֵי, כְּשֶׁמַּגִּיעִין יְמֵי אִידֵיהֶן אָסוּר שְׁלֹשָׁה יָמִים מִשָּׁלֹשׁ וּמִפָּנֶס, וּלְמָה לִי לְמִיתְנֵי ״לִפְנֵי״ דְּמַשְׁמַע לִפְנֵי הָסִיד שְׁלֹשָׁה: וְכִי תֵּימָא דְּהָכִי תְּנָא ״לִפְנֵי״ לְמַעוּטֵי לְאַחַר. דְּלֵי הָוֵה תְּנֵי תְּנֵי סְתָמָא, לָא הָוֵה יָדְעִינָן הָכָךְ שְׁנֵי יָמִים לְנֶגֶד הָסִיד מֵהֵי, אִי לִפְנֵי אִי לְאַחַר, וּלְכִי תְּנָא ״לִפְנֵי״ לְמַעוּטֵי לְאַחַר: ״יִתְּנֵי אִידֵיהֶן שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שְׁלֹשָׁה יָמִים לִפְנֵיהֶם אֲסוּרִין. דְּלִישְׁתַּמְעִי דְּתַנָּא דִּידַן לִפְנֵיהֶם אֲסוּרִין, אֲפִילּוּ לְאַחַר הַתְּקוּפָה אֲסוּרִין: אֶלָּא. מִדְּלָא אַדְּכַר בְּמִתְּנִיתִין לְאֶסוֹר״ כְּלָל, ס״מ כָּל הָנָךְ שְׁלֹשָׁה דְּקָתָנֵי בְּמִתְּנִיתִין אַ״לִפְנֵי״ קָאֵי, וְאִידֵיהֶן מִמִּילָא מְשַׁמְּעַ דְּכ״ש דְּאָסוּר, וְהֵן בְּלֹא אִידֵיהֶן קָתָנֵי: מִשּׁוּם הַרְוָוחָה. דְּרָווּח וְאָזֵיל וּמוֹדֶה לַעֲבוֹדָה זָרָה, וְעֵבֶר יִשְׂרָאֵל מִשּׁוּם לֹא שְׁמֵעַ עַל פִּיךָ״[ב] (שְׁמוֹת כג): ״לִפְנֵי עִוֵּר״. דְּמִצַּדֵּן לֵיהּ בְּהָמָה וּמַקְרִיבָהּ לַעֲבוֹדָה זָרָה, וּבְנֵי נֹחַ נִצְטַוּוּ עָלֶיהָ, דְּהָיָה אֶחָת מִשֶּׁבַע מִצְוֹת, בְּאַרְבַּע מִיתוֹת בְּסַנְהֶדְרִין (דף עו.). [ג]וּכְיוָן דְּאֶחָמְרָן[ד] עֲמַד וְהִפִּירָן, מִיהוּ אַל יַעֲבִרוּ עַל דָּבָר, שֶׁהֲרֵי עַתִּידִין הֵן לִיתֵּן אֶת הַדִּין עַל שֶׁאֵין מְקַיְּימִין אוֹתָן, וְאִם״פ שֶׁאֵין לָהֶן שָׂכָר בְּקִיּוּמָם, וְאַרְבָּעָה[ה] קָא עָבַר יִשְׂרָאֵל מִשּׁוּם ״לִפְנֵי עִוֵּר״ לֹא תִּתֵּן מִכְשׁוֹל״ וְכֵיוָן שֶׁבָּא מִשּׁוּם לֹא תִּתֵּן מִכְשׁוֹל״, וְהַתַּנְיָא, [ו]אָמַר רַבִּי נָתָן[ז]. אֶלָּא לְמַאן דְּאָמַר טְרִיפָה יוֹלֶדֶת מַאי אִיכָּא לְמֵימַר. אָמַר קְרָא [ח]״אִתָּךְ״, בְּדוֹמִין לָךְ. וְדִלְמָא נֹחַ גּוּפֵיהּ טְרִיפָה הֲוָה. [ט]״תְּמִים״ כְּתִיב בֵּיהּ. וְדִלְמָא תְּמִים בְּדַרְכָּיו הָיָה. [ט]״צַדִּיק״ כְּתִיב בֵּיהּ. דִּלְמָא תְּמִים בְּדַרְכָּיו, צַדִּיק בְּמַעֲשָׂיו הֲוָה. לָא ס״ד דְּנֹחַ גּוּפֵיהּ טְרִיפָה הֲוָאי, דְּאִי ס״ד דְּנֹחַ טְרִיפָה הֲוָה, אָמַר לֵיהּ רַחֲמָנָא בְּיָוְתָךְ עַיֵּיל, שֶׁלְּמִין לָא תְּעַיֵּיל. וְהַשְׁתָּא דְּנָפְקָא לֵיהּ מִ״אִתָּךְ״, ״לְחַיּוֹת זֶרַע״ לְמָה לִי. אִי מִ״אִתָּךְ״ הֲוָה אָמִינָא לְצַוָּוּתָא בְּעָלְמָא, וַאֲפִילּוּ זָקֵן וַאֲפִילּוּ סָרִיס, כְּתֵב רַחֲמָנָא ״זֶרַע״. **אִיבַּעְיָא** לְהוּ, שְׁלֹשָׁה יָמִים הֵן וְאִידֵיהֶן, אוֹ דִּלְמָא הֵן בְּלֹא אִידֵיהֶן. תָּא שְׁמַע, [י]רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה לִפְנֵיהֶם וּשְׁלֹשָׁה לְאַחֲרֵיהֶן אָסוּר; אִי ס״ד הֵן וְאִידֵיהֶן, רַבִּי יִשְׁמָעֵאל יוֹם אִידֵיהֶן חָשֵׁיב לְהוּ מֵעִיקָּרָא וְחָשֵׁיב לְהוּ לְבַסּוֹף. אֵידֵי דִּתְנָא שְׁלֹשָׁה לִפְנֵיהֶם, תְּנָא שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה לְאַחֲרֵיהֶם. תָּא שְׁמַע, [כ]דְּאָמַר רַב תַּחְלִיפָא בַּר אַבְדִּימִי אָמַר שְׁמוּאֵל, יוֹם א״[מ] לְדִבְרֵי רַבִּי יִשְׁמָעֵאל לְעוֹלָם אָסוּר; וְאִי סָלְקָא דַּעְתָּךְ הֵן וְאִידֵיהֶן, הָאִיכָּא אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה דִּשְׁרֵי. אֲלִיבָּא דְּרַבִּי יִשְׁמָעֵאל לָא קָמְבַעְיָא לִי דְּהֵן בְּלֹא אִידֵיהֶן, כִּי קָא מְבַעְיָא לִי אֲלִיבָּא דְּרַבָּנַן, מַאי. אָמַר רָבִינָא, תָּא שְׁמַע, [כא]וְאִלּוּ הֵן אִידֵיהֶן שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, קָלֶנְדָּא, סְטַרוּנֵיָיא, וּקְרָטֵסִים; וְאָמַר רַב חָנִין בַּר רָבָא, קָלֶנְדָּא שְׁמוֹנָה יָמִים אַחַר תְּקוּפָה, סְטַרוּנֵיָיא שְׁמוֹנָה יָמִים לִפְנֵי תְּקוּפָה, וְסִימָנָךְ [כב]״אָחוֹר וְקֶדֶם צַרְתָּנִי״; וְאִי סָלְקָא דַּעְתָּךְ הֵן וְאִידֵיהֶן, עֲשָׂרָה הָווּ. תַּנָּא כּוּלֵּיהּ קָלֶנְדָּא [א]חַד יוֹמָא הוּא חָשֵׁיב לֵיהּ. אָמַר רַב אַשִׁי, תָּא שְׁמַע, לִפְנֵי אִידֵיהֶן שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שְׁלֹשָׁה יָמִים; וְאִי סָלְקָא דַּעְתָּךְ הֵן וְאִידֵיהֶן, לִיתְנֵי אִידֵיהֶן שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שְׁלֹשָׁה יָמִים; וְכִי תֵּימָא, הָאי דִּקְתָנֵי לִפְנֵי אִידֵיהֶן לְמַעוּטֵי לְאַחַר אִידֵיהֶן, לִיתְנֵי אִידָם שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים שְׁלֹשָׁה יָמִים לִפְנֵיהֶם; אֶלָּא שְׁמַע מִינָּהּ [ב]הֵן בְּלֹא אִידֵיהֶן, שְׁמַע מִינָּהּ. **אִיבַּעְיָא** לְהוּ, [מ] מִשּׁוּם הַרְוָוחָה, אוֹ דִּלְמָא מִשּׁוּם [נ]״וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִּתֵּן מִכְשׁוֹל״. לְמַאי נָפְקָא מִינָּהּ, [ס]דְּאִית לֵיהּ בְּהֵמָה לְדִידֵיהּ, אִי אָמְרַת מִשּׁוּם הַרְוָוחָה הָא קָא מְרַוְוחָא לֵיהּ, אִי אָמְרַת מִשּׁוּם [ג] ״עִוֵּר לֹא תִּתֵּן מִכְשׁוֹל״ הָא אִית לֵיהּ לְדִידֵיהּ. וְכִי אִית לֵיהּ לָא עָבַר מִשּׁוּם ״עִוֵּר לֹא תִּתֵּן מִכְשׁוֹל״, וְהַתַּנְיָא, [ד]אָמַר רַבִּי נָתָן[ז].

אֶלָּא [ה]מ״ד טְרִיפָה יוֹלֶדֶת מַאי אִיכָּא לְמֵימַר. פִּירוּשׁ, וּלְדִידֵיהּ אִסְתָּרֵיךְ מִכָּל חַיֵּי״ מִעֵּטָן טְרִיפָה. וְלֹא״ת, טְרִיפָה נַמִּי הֵיכִי מִיתְּעֲטָן מֵהַאי קְרָא, הָא מֵאַן דְּאִית לֵיהּ יוֹלֶדֶת כָּל שֶׁכֵּן דְּאִית לֵיהּ נַמִּי טְרִיפָה הָיָה, דַּאֲפִילּוּ לְמַאן דְּאִית לֵיהּ יוֹלֶדֶת אִמְרִינָן [ו]דְּיָכוֹל לְהַיּוֹת דְּאִית לֵיהּ דַּחְיָה[ח], וְאִ״כ הֵיכִי מִמְעֲטָן הָא״ מִכָּל חַיֵּי״, הָרֵי רְאוּיָה הָיָה לִהְיוֹת. **וְיֵ״ל** דְּקִרְבָּן הוּא, דִּכְתִיב״ כִּי״ מִכָּל חַיֵּי״ שֶׁיֵּשׁ כּוּלּוֹ בְּרִיא וְחָזָק, וּטְרִיפָה אִי״ג דְּהוּא חוֹלֶה, וּטְרִיפָה אִי״ג דְּהוּא חַי מ״מ אֵינָהּ בְּרִיאָה, אֶלָּא חוֹלֶה כָּל יָמֶיהָ וּמִתְמַעֲטָה וְהוֹלֶכֶת, וּמִמֵּעַט שַׁפִּיר מֵהַאי קְרָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ עֲדִי מִמְּחוּפַּר אֶצֶר שֶׁכּוּלּוֹ בְּרִיא וְחַי מוּן מְאֻצָּר אֶחָד. וְכֵן פֵּירֵשׁ רַשִׁ״י לְקַמָּן פֶּרֶק רַבִּי יִשְׁמָעֵאל (דף מא.):

׳אִתָּךְ׳ בְּדוֹמִין לָךְ. וּמ״מ לֵיכָּא לְמֵעַט מֵהָכָא מְחוּפַּר אֶצֶר וּבַעַל מוּם, כֵּיוָן שֶׁלֹּא הָיָה צָרִיךְ אֶלָּא לְקַיּוּם הָעוֹלָם. **וּמִיהוּ קַשְׁיָא**, דְּהָא קַיְּימִינָן אַלִּיבָּא דְּמ״ד טְרִיפָה יוֹלֶדֶת, וְאִ״כ טְרִיפָה [ז] הֵיכִי מְמַעֲטִינָן, הָרֵי רְאוּיָה הָיָה לִהְיוֹת. וְשָׁמַעְנָא יֵ״ל, דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ אֵינָהּ מְחוּפַּר אֶצֶר וּמִמֵּעַט מֵהָכָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ אֵינָהּ בְּרִיאָה, אֶלָּא חוֹלֶה כָּל יָמֶיהָ וּמִתְמַעֲטָה וְהוֹלֶכֶת, וּמִמֵּעַט שַׁפִּיר מֵהָכָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ אֵינָהּ בְּרִיאָה, אֶלָּא חוֹלֶה כָּל יָמֶיהָ וּמִתְמַעֲטָה וְהוֹלֶכֶת. אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, בַּטְּהוֹרָה, הַמִּים טְהוֹרִים. הַטָּהוֹר לְחַטָּאת שֶׁהַכְּנִים רִאשׁוֹ וְרֻבּוֹ לְתוֹךְ מֵי הַחַטָּאת, נִטְמָא:

מִמֵּעַטַת מִקְרָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״, הָרֵי רְאוּיָה הָיָה לִהְיוֹת. **וְיֵ״ל** דִּקְרָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ שֶׁיֵּשׁ כּוּלּוֹ בְּרִיא וְחָזָק, וּמִמֵּעַט מֵהָכָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ אֵינָהּ בְּרִיאָה, אֶלָּא חוֹלֶה כָּל יָמֶיהָ וּמִתְמַעֲטָה וְהוֹלֶכֶת, אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, בַּטְּהוֹרָה, הַמִּים טְהוֹרִים. הַטָּהוֹר לְחַטָּאת שֶׁהַכְּנִים רִאשׁוֹ וְרֻבּוֹ לְתוֹךְ מֵי הַחַטָּאת, נִטְמָא:

מִמֵּעַטַת מִקְרָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ אֵינָהּ בְּרִיאָה, אֶלָּא חוֹלֶה כָּל יָמֶיהָ וּמִתְמַעֲטָה וְהוֹלֶכֶת, אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, בַּטְּהוֹרָה, הַמִּים טְהוֹרִים. הַטָּהוֹר לְחַטָּאת שֶׁהַכְּנִים רִאשׁוֹ וְרֻבּוֹ לְתוֹךְ מֵי הַחַטָּאת, נִטְמָא:

מִמֵּעַטַת מִקְרָא דְּ״מִכָּל חַיֵּי״ אֵינָהּ בְּרִיאָה, אֶלָּא חוֹלֶה כָּל יָמֶיהָ וּמִתְמַעֲטָה וְהוֹלֶכֶת, אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. אֵין בְּהָ כְּבֵיצָה, הַמִּים טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, בַּטְּהוֹרָה, הַמִּים טְהוֹרִים. הַטָּהוֹר לְחַטָּאת שֶׁהַכְּנִים רִאשׁוֹ וְרֻבּוֹ לְתוֹךְ מֵי הַחַטָּאת, נִטְמָא:

מסורת הש״ס עם הוספות

א) [לקמן ז:]. **ב)** סז, **ג)** [לקמן דף ח.]. **ד)** [פסחים כב:]. **ה)** ע״ז בכורות ב:. **ו)** לעיל ב סע״ב. **ז)** [וע״ז יט:ע״ב מוקן קמ. ד״ה טריפות]. **ח)** ע״ז חולין מב.. **ט)** [וכ״כ רש״י לקמן נא. ד״ה ודלמא]. **י)** [וע״ז מוס׳ זמנים קטן. ד״ה ולמא]. **כ)** מלאכי א ח. **ל)** ויקרא כב כא. **מ)** ס״פ לא.

הגהות הב״ח

(א) תוס׳ ד״ה הן כגון וכו׳ יוס איד (פי׳ יוס ג׳) לאסור כשאר יוס לחידם) תפ״מ וז״כ הגה״ה כיה: **(ב)** ד״ה אז דלמא וכו׳ יש מקשים. נ״ב וע״ל כדף יב במה שפרש״י ומוס׳ במשנה דמעוירות מעוערות:

גליון הש״ס

גמ׳ דאית ליה בהמה לדידיה. עיין לקמן דף יד ע״ב מוס׳ ד״ה מקום:

ליקוטי רש״י

אלא למ״ד טריפה יולדת. מיעטריך מכל חמי למעוטה דלא נפקא מלהחיות זרע. בדומין לך. ולא טריפה הלכך מכל חמי למנותכ אבר אחת. **ודלמא נח גופיה טריפה הוה.** ואע״ג דמי כמה שנים דלמת טריפה מיה ס״ל הלכך לא נפקא מאחך למעוטי טריפה ואחת מכל חמי למעוטי ולא ממשמעותא דחמי דהא טריפה מיה אלא מדרינהו ומפרשים לפלא חמי לשון בריאות וטריפה הוא דמיעטיו אבל מתוסר אבר לא [לקמן נא.]. **תנים בדרבי.** עניו וסבלן [ובחיים קטן]. **לחיות זרע למה לי.** הא מיעטנו טריפה. **אי מאתך.** טריפה הוא דממעטיו אבל זקן וסרים מתמת מולי דאנא אמינא לנוחת בעלמא אמר רחמנא לעיליהו וטריפה לא ניעול שמעות בתינה אבל לעשות פירות לא מיכפת ומאילו זקן וסרים לעיול קמשמע לן [לקמן שם]. **לאו למילרם** כדומין לך אלא [ולהדיעו] שאינו עושה אלא לכבודו להיות לו לנוחת קמ״ל לחוות זרע לאו לנוחת בעי לאו ומהסתם על כרחך אתך ימיכל הוא למילרם היה כדומין לך [ובחיים שם]. **לעולם אסור.** אלשה לפניו ואלשה לאחריו והוא עצמו כלומר כל שבעת ימי הבנה [לקמן ז:]. **ואלו אידיהן.** דלסורין ג׳ ימים לפניהן. **קלנדא סטרונייא.** כולהו מפרש בגמרא. **אחר התקופה.** היא תקופה עבא והיו עושין ח׳ ימים לרופין אל כלקמן. **וסימנך.** אלא תמליף לומר קלנדא קרי מוחן דלפני התקופה. [לקמן חא]. **אחור וקדם צרתני.** פני ואמוני [תהלים קלט. ה].

הגהות וציונים

א) דפו״י יום נוצרי, ותיבת ״יום״ מיותרת וליתא ברש״י ובכת״י [וא״צ להגהת הרש״י]: **ב)** בראשונים (חרן מרי״ד) ובכת״י נוסף **אסור לשאת ולתת עמהן.** וע״ז חזו״א ד״ס סב: **ג)** [צ״ל לפני עור] (גליון). וכצ״ל בסמוך: **ד)** ראשונים וכת״י **רבי נתן אומר**, וכמו בפסחים: **ה)** ״יום א״ ליתא בדפו״י, ובמקומו דבור זה **נוצרי. ההולך בטעותו של אותו איש שצוה לחם לעשות לחם יום איד בא׳ בשבת:** **ו)** צ״ל **איד** (כת״י): **ז)** מכאן עד סה״ד ליתא בכת״י: **ח)** [צ״ל **ואהכי**] (גליון). וע״ז מהרש״א ביאור דברי רש״י בלי להגיה: **ט)** נראה שאלו החיבות שייכי לדף ז ע״א סד״ה הנראה (גליון). בדפו״י **ובחילול** שבת וכו׳ ועי׳ מהרש״א ביאור דברי רש״י כפי גירסא זו: **י)** בדפו״י נוסף **נמי: כ)** יש להוסיף **נוצרי:**

מסכת פרה

פרק י״א משנה ג׳

דִּבְלֵה שֶׁל תְּרוּמָה שֶׁנִּפְלְה לְתוֹךְ מֵי חַטָּאת, וּנְטָלָה וַאֲכָלָה, אִם יֵשׁ בָּהּ כְּבֵיצָה, בֵּין טְמֵאָה בֵּין טְהוֹרָה, הַמַּיִם טְמֵאִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. אֵין בָּהּ כְּבֵיצָה, הַמַּיִם טְהוֹרִין, וְהָאוֹכְלָהּ חַיָּב מִיתָה. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, בַּטְּהוֹרָה, הַמַּיִם טְהוֹרִים. הַטָּהוֹר לְחַטָּאת שֶׁהַכְּנִים רִאשׁוֹ וְרֻבּוֹ לְתוֹךְ מֵי הַחַטָּאת, נִטְמָא:

עין משפט נר מצוה

יב א מיי׳ פ״ט מהלכות עבודת כוכבים הלכה ג סמג לאוין מה טוש״ע י״ד סימן קמח סעיף ג:
יג ב מיי׳ שם הלכה ט ד טוש״ע שם סעיף ח:

רבינו חננאל

[שלשה ימים] דתנן הן ואידיהן. כלומר מכלל ג׳ ימים הללו יום אידיהם. (אלא) או דלמא הן בלא אידיהן. תא ש״ש ר׳ שמעשאל אומר ג׳ לפניהם וג׳ לאחריהם אסור. ואי ס״ד יום אידיהן עצמו מכלל הג׳ הוא. ר׳ ישמעאל חשיב ליה בכלל השלשה שלפני אידיהן ועוד הדר חשיב ליה מכלל הג׳ שלאחר אידיהן תרתי דימני חשיב ליה. **ופרקי׳ איידי דתנא ג׳ לפניהם** תנא נמי ג׳ לאחריהן. ואע״פ שאינם ג׳ ימים לאחריהן אלא שני ימים בלבד. **איני והאמר משמיה דשמואל** יום א׳ לדברי ר׳ ישמעאל דאית ליה שלשה ימים לפניהן וג׳ לאחריהן לעולם אסור לישא וליתן עמהן. ואם תאמר ר׳ ישמעאל הן ואידיהן ג׳ סבירא ליה **והא איכא רביעי וחמישי שמותר.** פי׳ יום ראשון של שבוע לעולם יום אידן הוא וכשתחשבם לו ג׳ ימים הן ואידיהן אתה מתחיל מיום ששי ר׳ ד׳ ויום ראשון הרי ג׳ ואחריהן ב׳ וג׳ כי יום אידם חשוב מכלל הג׳ נשאר לו רביעי וחמישי שמותר לו לשאת ולתת עמהן. ולמה אמר לעולם אסור. **ופרקינן** אליבא דר׳ ישמעאל ודאי הן בלא אידיהן. **ולרבנן מאי.** ופשיט רבינא מהא דתנן אלו אידיהן של עובדי כוכבים קלנדס וסטרנליא. ואמר רב חנן בר אבא קלנדס (ג׳) [ח׳] ימים אחר התקופה. וסטרנליא ח׳ ימים קודם התקופה פי׳ ואלו ח׳ ימים כולם אידם הוא. ואי ס״ד הן ואידיהן ג׳ בשלמא היכא דיום אידם יום אחד הוא משכחת לה שני ימים לפני אידם. ואידם הרי שלשה. אלא קלנדס שאידם ח׳ ימים וב׳ ימים לפניהם. ״ימים אסור לשאת ולתת עמהם אמאי קא פסק ותני בא אלא ודאי ג׳ ימים דתנן הן בלא אידיהן. **ודחי׳ לא לעולם הן ואידיהן** ותנא דידן קלנדס כוליה חד יומא חשיב ליה. **ואתא רב אשי ופשטה** דג׳ ימים הן בלא אידיהן ואפי׳ לרבנן: **איבעיא להו** איסורא דלמיהב ומשיקל בהדיה משום לא תרויה ליה ואע״ג דאית ליה בהמה לדידיה כיון דמוספת ליה ומרוחת ליה אסור. או דלמא משום ולפני עור לא תתן מכשול

תורה אור השלם

א) וּמִכָּל חַיֵּי מִכָּל תָּבִיא אֶל הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ: [בראשית ו, יט]

ב) אֲשֶׁר תּוֹלִיד נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ: [בראשית ו, ט]

ג) אָחוֹר וְקֶדֶם צַרְתָּנִי וַתָּשֶׁת עָלַי כַּפֶּכָה: [תהלים קלט. ה]

ד) לֹא תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְיָ: [ויקרא יט, יד]